

Vicente Luis Mora

Okruh

Nuevos Ministerios. Konečná stanice

Metro je symbolické území. Na tuto myšlenku mě přivedl antropolog Augé, když si všiml (viz *Podzemní cestující*), že jeho stanice věrně opisují území na povrchu: Opera, Bastila. A jsou i jiné další: Tribunal, Sol. Tkanivo vytvořené těmito zeměpisnými označeními se tedy pokouší otisknout do stínu svět světla, snaží se, aby měl cestující pocit, že *jede nahore*, pohybuje se na povrchu, jako by svou trasu ujel zvláště rychlým a přímým autem či autobusem. Způsob, jak toho docílit, je přenést pod nebem stojící architektonické symboly do podzemí, jako v dobách, kdy se primitivní národy a námořníci řídili pomocí hvězd na poušti nebo na moři. A proč nedat metru vlastní svět? Síť stanic nejen spojených kolejnicemi, ale smyšlenými jmény, bez návaznosti na vnější svět, rozeznatelnými pouze díky svým vnitřním vztahům. V čínštině nejsou čtyři světové strany, je jich pět. Někdo by se mohl překvapeně zeptat, která je ta pátá. Je jí *Zhong*: Střed. Sever, jih, východ, západ, střed. Zde by se mohlo začít se symbolickým přetvářením Metra: Radiální Linka, Odstředivá Linka (směrem k Periferní), Diagonální, Centrální stanice, Periferní Linka, Dostředivá (směrem k Centrální), atd. Vlastní, geometrický svět. Pro ty, kteří jezdí metrem, protože rádi aspoň na chvíli zapomenou na svět nahore.